

RÖVID HIREK

A Határőr-napok alkalmából Budapestre érkezett román tiszti küldöttségnek — amelyet Creulescu Őra altábornagy vezetett — vasárnap adta át Dinnyés Lajos miniszterelnök Tildy köztársasági elnök nevében a nekik adományozott magas magyar kitüntetések. A miniszterelnök beszédében rámutatott arra, hogy a meleg és baráti ünnepség első állomása a dumavölgyi népek nagy találkozásának s hogy a magyar demokrácia célja a Dumavölgy békéjének megteremtéséhez teljes erővel hozzájárulni. Creulescu Őra altábornagy is a román—magyar békéről és testvéri együttműködésről beszélt, majd átadta a Mihály román király által adományozott magas kitüntéseket a magyar tiszteknek, elsőnek Pálffy György vezérőrnagynak, a magyar határvaszok parancsnokának. (Új Szó.)

Negyventagú lókötbandát fogták el a határvaszok. A battonyai határvasz-őrs egy negyventagú lóköti-csempészbandát fogott el. Nagyobb pénzösszegeket, több száz méter szövetet, több mázsa sőt, lovakat találtak a banda rejtékhelyén. Megállapították, hogy a banda egyik csoportja kizárólag „lókötésre” rendezkedett be, az ellopott lovakat azután átsempészték a határon és külföldön értékesítették. A határvaszok hétfőn a banda harmänkét orgazdját is tartóztatták, akiknél 1500 kg cukrot, 300 métermázsa lopott burgonyát, 50 darab sertést és 25 millió lejt találtak. (Szabad Szó.)

Fegyveres tűzharc után határőrök tettek ártalmatlanná egy szökött SS-ekből álló csempészbandát. Az Ipolymentén folyó határcsempészes felszámolása érdekében a határvaszok nagyszabású rajzát tartottak Szob környékén. Kétszáz határvasz szállta meg a határ többkilométeres szakaszát. Az egyik szakaszon 9 csempész került a határvaszok sűrű hálójába. Hatalmas zsákokkal megrakodva jöttek át a folyón. Azonnal bekísérték őket a közeli községbe. A csempészeket kísérő járőrre a bokrok közül két csempész revolverrel rálőtt. A határvaszok riasztó lövéseire megadták magukat. A csempészek zsákjaiból nagymennyiségű vászon, szövet és cipő került elő. Egy-egy zsákban 40—50 pár cipő volt. Az egyik zsák 60 kiló fahéjat, egy másik pedig fél mázsa kávéval tartalmazott. (Pécsi Hétfő.)

Indokínában légióskodik a Hunyadi-hadosztály 70 százaléka? Kiss János marosvásárhelyi születésű hadifogoly, aki nem régen tért vissza a francia idegenlégióból, sorsáról a következőket mondta:

— 1945 márciusban estem fogságba Saizurgban; az amerikaiak a franciáknak adták át bennünket köz munkára. Főhívrásra, minthogy ellátásunkat így biztosítva láttuk, jelentkezünk a francia idegenlégióba. 1945. augusztus 4-én a 13-as kiképző századdal Algírba, Afrikába kerültem.

Kérdésünkre, hogy hányan jelentkeztek a magyar foglyok közül, a következőket válaszolta:

— Magyarok, lengyelek és görögök jelentkeztek tömegesen. A légiók hetven százalékát magyarok tették ki, akik öt évi szerződést írtak alá s havonta 1800 frank zsoldot kaptak; ez megfelel kb. 400 forint vásárló értékének.

— Hogyan került haza?

— Orvosi vizsgálat nélkül kerültem fogságból az idegenlégió kötelékébe s mint-
bogy sorozatos toborzások voltak, rossz fogaim miatt afrikai szolgálatra alkalmat-
lannak nyilvánítottak.

— Tud-e arról, hogy Afrikán kívül egyéb területen is légiósodnak magyar
hadifoglyok?

— Egy ismerősöm leveleiből tudom, hogy Indokínában, ahol havonta 150 piaster
a légiós zsoldja, tömegesen vannak magyar hadifoglyok. Tisztek és tisztesek öt ével
írtak alá s legjobb esetben két és fél év érdemes szolgálat után hazajöhetnek.
Egyébként mindennemű levelezés tiltva volt s osztrák és német nem is lehetett a
légió tagja. (Somogyi Világosság.)

*Dinyés Lajos honvédelmi miniszter nyilatkozata a magyar néphádsereg szer-
vezéséről.* — A legsürgősebb feladat — mondotta a miniszter — a honvédség meg-
felelő ruházattal való ellátása. Akitől munkát, fegyelmet követelünk, azt emberi mó-
don lássuk el: ruhával, cipővel, élelemmel s ezenkívül lakjanak megfelelő módon.

— Milyen lesz az új demokratikus tisztképzésünk a hivatásos és a tartalék-
állományban?

— A demokrácia nagy vívmánya, hogy minden újone előtt nyitva áll az út egé-
szén a vezérezredesi rendfokozatig. Mindaddig, amíg ingyenes közoktatás Magyaror-
szágon nincs, nem kérünk előképzettséget, de igenis megköveteljük a komoly tanu-
lást, amelyre módot nyújtunk. Származásra való tekintet nélkül minden magyar
állampolgár 18—22 év között szolgálja le a katonaságot. Az első szolgálati év alatt
kiképzés folyik és a kiváló minősítéssel rendelkezők tisztes-kiképzésben részesülnek.
Ha ezen a tanfolyamon is kiváló eredményt értek el, képességvizsgálásra kerülnek,
majd tiszthelyettesi kiképzést kapnak. Ez a tiszthelyettesi kiképzés egy esztendőig
tart. Tartalékosok egyelőre magasabb kiképzésben nem részesülnek, miután az új
hivatásos tisztikarnevelés a legfontosabb feladat. A tiszthelyettesek számának társa-
dalmi összetétele egyenes arányban lesz az ország társadalmi osztályainak száma-
arányával.

— Hogyan juthat át valaki a tiszthelyettesi állományból a tisztikarba?

— A tiszthelyettes kiképzés után a kiválóak kétéves tiszttanfolyamra kerülnek,
melynek elvégzése után tisztek lesznek. Tehát szorgalmas tanulással, kiváló minősí-
téssel bárki négy év alatt tiszt lehet. Azok viszont, akik a tiszthelyettesi vizsgát nem
végezték kiváló minősítéssel és így nem kerültek tiszttanfolyamra, öt év után újra
jelentkezhetnek és ha megfelelő eredményt érnek el, tiszttanfolyamra kerülnek. Ha
nem jelentkeznének, húsz évi szolgálat után elérik az alhadnagyi rangot.

A köztársasági elnök avatta fel az újjáépített Marcibányi-téri löteret. Ünnepeles
keretek közt avatták fel vasárnap délelőtt az újjáépített Marcibányi-téri löteret.
A Partizán SC részéről Pálffy György vezérőrnagy kérte Tildy Zoltán köztársasági
elnöktől a löter használatának engedélyezését és az engedély jelképezését jelentő
avató-lövésnek a díszlőtáblára való megtételét. Tildy Zoltán avató-lövése után Diny-
nyés Lajos miniszterelnök, Mihályfi Ernő tájékoztatásügyi miniszter, Jékely László
rendkívüli követ, meghatalmazott miniszter, Balassa Gyula dr. rendőrtábornagy, or-
szágos rendőrfőkapitány, Komáromi László dr. rendőraltábornagy, vidéki rendőr-
kapitány és Münnich Ferenc dr. rendőraltábornagy, budapesti rendőrfőkapitány ad-
ták le lövéseiket a művészi alkotású díszlőtáblára.

Ékes István miniszteri osztálytanácsos, a Partizánok SC elnöke ismertette ezután a lőtér történetét, majd kezdetét vette a verseny.

A hadtűpuska számokban 51 induló, a hatalmas pisztolylövő pontversenyben 31 induló állt rajthoz. A Partizánok SC céllovóján kívül résztvett a versenyen a Szegedi Rendőrség 11 céllovója is. (Népsport.)

Az Egyesült Nemzetek fegyverkezési albizottságának munkaterve. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének titkársága bejelentette, hogy a közönséges fegyverekkel foglalkozó 2. számú bizottság albizottsága május 28-án megvitatta az amerikai tervezetet. Ezen az ülésen résztvett Gromiko, a Szovjetunió képviselője, De La Tournelle Franciaország és Barth, az USA képviselője. A 2. számú albizottság június 4-én megvitatta azt a szovjet tervezetet is, amely azt javasolja, hogy a bizottság „vegye figyelembe az atomfegyver és más tömegpusztításra alkalmas fegyverfajták megtiltását”. A szovjet javaslatban ezenkívül még több probléma megvitatását is indítványozták, amelyeket az amerikai tervezet nem említ meg, így például a fegyveres erők elosztásának, a haditengerészeti és légi bázisok csökkentésének, a különféle hadipari ágak termelési színvonalának problémája stb. (International News Service.)

Török—amerikai katonai tárgyalások. Törökországban javában folynak a tárgyalások az amerikai katonai bizottság és a török vezérkar képviselői között. A Dzsuhuriyet című lap jelentése szerint a tárgyalásokban fontos helyet foglal el a csapatok kiképzésének kérdése, valamint stratégiai útvonalak és kikötők építése. Az amerikai légierők küldöttsége is bekapcsolódott a tárgyalásokba. A sajtó kiemeli, hogy júniusban mindkét küldöttség látogatásokat tesz az ország nagyobb stratégiai jelentőségű körzeteiben. (Associated Press.)

A Grönlandban levő amerikai csapatok kivonását sürgeti Dánia. A moszkvai rádió angolnyelvű adásában felvetette a Grönland területén levő amerikai katonai támaszpontok ügyét. A szovjet hírmagyarázó szerint a világpolitikában sok szó esett már a támaszpontok fenntartásáról vagy megszüntetéséről, de minden alkalommal csak az érdekeltek nagyhatalmak szóltak hozzá a kérdéshez, a helyi lakosság véleményét nem kérdezték meg. A moszkvai rádió ezután grönlandi sajtóhangokat idéz, amelyek az idegen csapatok kivonását és a katonai támaszpontok haladéktalan megszüntetését követelik. (Tass.)

A francia területen levő amerikai csapatok kivonását sürgeti Franciaország. Londoni újságírókörökben makacsul tartja magát az a hír, hogy a francia kormány jelenleg titkos tárgyalásokat folytat egy Párisban időző amerikai küldöttséggel.

A tárgyalások célja állítólag az amerikai csapatok francia területéről való eltávolításának kérdése. Jólétesült újságírók véleménye szerint francia társadalmi és politikai körök már 1946 végén követelték a tengerentúli birtokok területén tartózkodó amerikai csapatok kivonását.

Ez akkor történt, amikor az Egyesült Nemzetek Szervezetében a külföldön tartózkodó szövetséges csapatok kérdését tárgyalták. Az amerikaiak azonban csak ez év áprilisában voltak hajlandók hozzájárulni a tárgyalások megkezdéséhez. Beavattott helyen úgy tudják, hogy az USA hajlandó kivonni Franciaország területén tartózkodó csapatainak maradványát, de követeli, hogy adják meg az átvonulási jogot

az amerikai csapatoknak Franciaország területén, hogy könnyebben érintkezhesse-
nek Németország amerikai megszállási övezetével.

Ezzel az ürüggyel az USA amerikai tengerészeti és légi támaszpontokat akar
fenntartani Marseillen, amely középúton fekszik az Azori-szigetek és Németország
között. Úgy tudják, hogy az amerikai delegáció a tárgyalások során mindenáron
igyekszik kerülni a tengerentúli francia birtokokon létesített amerikai támaszpontok
helyorságének kérdését.

Úgy hírlik, a franciák követelik az amerikai csapatok teljes kivonását vala-
mennyi francia területéről és tiltakoznak az ellen, hogy Franciaország területén to-
vábbra is támaszpontot tartsanak fenn az amerikaiak. Megjegyzik azonban, hogy a
francia delegáció egyes tagjai hajlandók engedelményeket tenni, tekintettel a terbe-
vett amerikai pénzügyi segítségre. (Tass.)

Az amerikai csapatok Észak-Kínában. Ismeretessé vált, hogy az elmúlt napok-
ban körülbelül 200 főnyi tengerészeti gyalogságot kivontak Cindao városából. Ennek
kapcsán amerikai katonai körök azt állítják, hogy az USA csapatait teljes mérték-
ben kivonták Észak-Kína kikötővárosaiból. A kínai demokratikus közvélemény úgy
véli, hogy ezek a közlések nem felelnek meg a valóságnak, minthogy az amerikai
tengerészeti gyalogság jelentős része továbbra is Cindaóban és Tiencsinben állomá-
sozik. (Tass.)

Kudarca fulladt a görög partizánok elleni hadjárat. Az újságírók a görög sajtó-
közléseit elemelve, arra a következtetésre jutottak, hogy a kormánycsapatok vezér-
karának a támadásról szóló jelentései nem felelnek meg a valóságnak. A párisi új-
ságok a napokban közzétették a thesszáliai partizánok vezérkarának kommunikéjét,
amely többek között a következőket tartalmazza: A partizánok április 4-től április
25-ig 119 embert vesztek el esetekben, 42-öt sebesületekben, 39 nyomtalanul el-
tűnt, 11 megfagyott; a kormánycsapatok vesztesége: 219 haltott, 294 sebesült, 19
fogságba esett és több mint 130 megfagyott.

Jólétesült újságírókörökben úgy tudják, hogy a kormánycsapatok hadművele-
tének kudarca és a thesszáliai és ruméliai partizánok ellentámadása nagy nyugtalan-
ságot okozott a görög hadügyminisztériumban és igen komoly következményei le-
hetnek a jelenlegi kormány sorsa szempontjából. Az újságírók értesülései szerint
Görögország kormánykörei mindenáron ürügyet keresnek arra, hogy a kommunista
pártot és az EAM-szervezetet törvényen kívülre nyilvánítsák. (Tanjug.)

Hadviseltek ellen irányuló amerikai rendszabályok. Az Associated Press hír-
ügynökségének washingtoni tudósítója jelenti, hogy a képviselőháznak a hadviseltek
ügyével foglalkozó bizottsága elfogadta azt a törvényjavaslatot, miszerint az isko-
lázott hadviseltek nem kapnak segítyt, ha a „kormány erőszakos megbuktatása”
mellét foglalnak állást, vagy olyan szervezetekhez tartoznak, amelyek az igazság-
ügyminisztérium véleménye szerint „a kormány erőszakos megbuktatása mellett”
állanak. (A. P.)

Új amerikai fegyverek. Nehézpáncélos harckocsi; eredetileg a Westwall áttöré-
sénél akarták alkalmazni, ehhez is szerkesztették. Súlya 100 tonna, fegyverzete egy
105 mm-es ágyú és három géppuska. 105 mm-es hátrasiklás nélküli löveg. A löveg
könnyű, szétszedhető kétkerekű talpon áll. A légiúton szállított csapatok részére

szerveztették. Páncélelhárításra és megosztott irányzásra egyaránt alkalmas. 114 mm-es rakétavető 24 csővel. Nehéz géppuska 17.8 mm-es ürmérettel. A tűz fekvését radarral ellenőrzik. Baseball alakú kézigránát csapódó gyújtóval. 75 mm-es automata iker légelhárító ágyú. (Infantry Journal.)

Az Egyesült Államok hadseregében egy új találmány segítségével a közvetlen éjszakai irányzásra képes lövegtávcsövekkel kísérleteznek. A készülék infravörös sugarakkal működik és a célterületről jól kivethető képet nyújt. A célok keresése és a löveg durva beirányzása ugyancsak infravörös sugarakkal működő kézitávcsővel történik. A háború végével megkezdett kísérletek sokatígérőek. (Allgemeine Schweizerische Militärzeitung.)

Radár gyalogság ellen. A háború első éveiben a szövetséges csapatok súlyos veszteségeket szenvedtek a német aknavető tüztől. Az aknavető állások leküzdésére a későbbiek folyamán a radart vették igénybe. A kis sebességgel és hosszú lövedékpályával rendelkező aknavető lövedék a radarral megfigyelhető volt és így a kilövő helyeket meg lehetett határozni. A tüzérségi tüznél ez azonban nem sikerült. A radar első bevetése aknavetők ellen az anzioi partászállásnál történt. Ettől kezdve a mérési módszerek állandóan fejlődtek, azonban a célmegállapítás hibája a háború végén is 5000 méteres távolságnál 75 m volt. A radar mérése alapján az aknavető állások leküzdése minden esetben tüzérségi tüzzel történt.

A radart ezenkívül gépkocsi- és harckocsi-oszlopok megállapítására is bevetették. Először 1944 novemberében a Saaron keresztül érkező német utánpótlást sikerült éjszakai eredményesen tűz alá venni. A háború végén már minden amerikai tüzérszállal rendelkezett radarkészülékkel. (Allgemeine Schweizerische Militärzeitung.)

Gyalogság és tüzérség viszonya. A második világháború azt mutatta, hogy a tüzérség egyre nagyobb jelentőséget nyert a szárazföldi harcban. Az eredményes tűzösszpontosításhoz azonban szükséges volt, hogy jó és erős tüzérség álljon rendelkezésre. Éppen ezért a nagy hadseregekben a gyalogság és tüzérség számszerű viszonyában jelentős eltolódás következett be, minden esetben a tüzérség javára. A Vörös Hadseregben minden gyalogezeredre 20 lövegcső esett. Egyre inkább terjed az a felfogás, hogy a jövőben a szárazföldi főfegyvernem nem a gyalogság, hanem a tüzérség lesz. A tüzérség harcászati bevetésénél a lehető legnagyobb tűzösszpontosítás a cél. Ez a háború folyamán nagy tüzérségi kötelékek szervezésére vezetett, amelyek közvetlenül a hadseregcsoport rendelkezése alá tartoztak. A Vörös Hadseregben a hadtest- és hadosztály-tüzérség viszonya 2 : 1-hez volt, az USA-ban 1 : 2-höz, más államokban 1 : 5-höz. Az önálló tüzérkötelékek mind nehéz ürméretű lövegekből álltak és motorosítva voltak. (Artilleri Tidsskrift.)

Szerkesztőbizottság:

Kúthy László altábornagy, Sólyom László vezérőrnagy, Illy Gusztáv vezérőrnagy,
Beleznay István vk. ezredes.

Felelős szerkesztő: Dezsényi Miklós ezredes.

Felelős kiadó: Dr. Juhászi Imre alezredes.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V., Honvéd-utca 28., II. emelet 24. szám.

Ladányi-nyomda (azelőtt Madách-nyomda), Budapest, IX., Lónyay-utca 18/b. szám.
Nyomdaigazgató: Ladányi Antal.